

sværere at løbe fra, og fordi vores rettigheder vil sætte en stopper for regeringens faste praksis med at love en hel masse og sætte forventningerne op i velfærdssamfundet for derefter at vende ryggen til og ikke udstede de fornødne checks til kommunerne.

Velfærdsrettigheder har den charme, at de kan blive til virkelighed for den enkelte borger, og jeg tror, det er det, danskerne gerne vil have, for jeg tror, de er trætte af endeløse processer og udvalg og puljer og mystiske regnestykker, som vi også hørte fra talerstolen i dag.

Jeg tror, de er trætte af undskyldninger og bortforklaringer og tænkepauser. Jeg tror, at danskerne ønsker at se handling, og mange stiller med rette det spørgsmål, at hvis det er rigtigt, at regeringen er så optaget af den offentlige sektor og de offentligt ansatte, hvorfor pokker har man så forsømt de mennesker og den sektor i 6 år.

Danskerne forventer mere, og de forventer også et bedre sundhedsvæsen. Efter at vi i mange år har fået løse garantier og gyldne løfter fra VKO-blokken, kan de i dag se, at vores sundhedsvæsen ikke lever op til de forventninger, man har i et velfærdssamfund. Det ved regeringen selvfølgelig også, og derfor er man nu begyndt at tale om store investeringer i vores sundhedsvæsen, men det, man taler mindre om, er, at bagsiden af den medalje kan være, at danskerne nu også skal udsættes for massive sygehuslukninger.

Men det er jo ikke kun indenrigspolitisk, vi står over for nogle grundlæggende valgmuligheder – grundlæggende valgmuligheder, som regeringen helst vil slippe for at diskutere. Det gælder jo også for Danmarks rolle i verden. Når det gælder Irak, har de ansvarlige ministre med statsministeren i spidsen simpelt hen benægtet fakta, og selv nu, hvor Forsvarets Efterretningstjeneste taler om borgerkrig i Irak, nægter statsministeren at se virkeligheden i øjnene.

Socialdemokraterne har været imod krigen i Irak lige fra starten, og vi har meget længe skullet høre på, at statsministeren angreb os for at gå terroristernes ærinde, når vi krævede en dato for, hvornår den danske styrke skulle hjem. Efter hårdt pres og muligvis også meningsmålinger vendte statsministeren så pludselig på en tallerken og gjorde det, han havde advaret alle os andre imod at foreslå.

Det er ikke principfast og sammenhængende lederskab. Jeg er glad for, at vi nu får de danske soldater hjem. De gør en nærmest umenneskelig

stor indsats for Danmark, og de skal ikke lastes for, at et snævert flertal i det danske Folketing har sat dem på en umulig opgave. Vi er glade for, at de bliver trukket hjem, og vi er glade for, at det, vi længe har sagt om, at de skal til Afghanistan, nu bliver virkelighed. Men VKO's blokpolitik forhindrede, at vi fik fundet de rigtige politiske løsninger.

Kl. 10.30

Det samme kan man sige om verdens meget alvorlige miljøproblem. Vi havde for store forventninger til klimaindsatsen, for vi hørte jo så fine ord fra miljøministeren, og vi kunne bemærke, at hun var på de mange udlandsrejser. Vores forventninger blev ikke mindre af, at statsministeren tilsyneladende var blevet omvendt og gik bodsgang, når det handlede om klima.

Så meget større var vores skuffelse da også over, at regeringen fører en direkte negativ klimapolitik. Vedvarende energi-udbygningen er gået helt i stå. Selv flere år gamle aftaler magter regeringen ikke at gennemføre. Energiforbruget er i vækst, det er på grund af regeringens pinlige energipolitik. Danmark er i opbrud. Vi er på vej mod nogle store valg, som kan få store konsekvenser.

Jeg foretrækker en direkte og åben debat, men jeg foretrækker også, når vi har haft den åbne debat, at vi mødes og sammen skaber løsninger i et ægte samarbejde hen over midten.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så må jeg gøre ordføreren opmærksom på, at talletiden nu er overskredet med 1 minut, og derfor går vi nu over til de korte bemærkninger.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Må jeg have lov til at fremsætte et forslag til vedtagelse?

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Ja, værsgo.

Helle Thorning-Schmidt (S):

Tak. Jeg vil gerne på vegne af Socialdemokraterne, De Radikale, Socialistisk Folkeparti og Enhedslisten fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse:

»Folketinget konstaterer, at velfærden er under pres, fordi regeringen ikke har sikret tilstrække-